

Universitätsbibliothek Paderborn

Decisiones Practicæ Casuum Conscientiæ Selectorum In Praxi, Et Foro Interno Quotidie Occurrentium, Omnibusque, Præsertim Ecclesiasticis, Qui Sui, Et Aliorum Curam Gerunt, Perutilium, Resolutorum

Pars Altera Decisionum Practicarum Casuum Conscientiæ Selectorum In
Praxi, Et Foro Interno Quotidie Occurrentium, Omnibusque, Præsertim
Ecclesiasticis, Qui Sui, Et Aliorum Curam Gerunt, Perutilium, Resolutorum

Leonardelli, Bonaventura

Augustæ Vindelicorum ; Græcii, 1739

Q. 2. An error personæ in Confessario vitiaverit Confessionem Alberti
Lutherani?

urn:nbn:de:hbz:466:1-41144

Limitant tamen id cirt. AA. 1. Hoc licere tantum, quando ejusmodi cibos non potes aliter sine suspitione respuere; nam si allegando aliam causam, v. g. debilitatem Stomachi, respuere illos cibos possis, debes id facere, & eos cibos respuere.

2. Limitatur, si non sequatur scandalum grave ex tali exemplo in Catholicis, ut si videntes te cibis vetitis uti existiment, te defecisse à fide, & sic etiam ipsi incitentur ad eam deserendam; tunc non licet eis tibi vesci, quod intelligendum est, ut notat cirt. Paolo, quando horum periculum vitare non potes manifestando causam, ob quam tibi licet uti cibis vetitis in tali occasione.

3. Limitatur, nisi autoritate publica, aut privata provoceris ad vescendum hujusmodi cibis in contemptum Religionis veræ.

Ex modo dictis colligi potest responsio ad 1. Q. videlicet non posse damnari actionem Catholici Sacerdotis, quâ dissimulavit se Catholicum Sacerdotem esse; nam etsi simulare sectam alienam nunquam liceat, licet tamen aliquando dissimulare propriam, & quidem non positivè, sed negativè solum, permittendo, ut Albertus laudem Lutheri acceptaret pro signo Religionis falsæ, cum tamen hæc laus fuerit prorsus indifferens,
R. P. Leonardelli Soc. Jesu.

cum etiam Dæmon propter aliquas dotes laudari possit. Nec obstat, quod in errorem Sacerdos iste Albertum induxerit, ut existimaret Præconem Hæreticum esse; nam ad hunc errorem non induxit positivè, sed solomodo permittivè, permittendo scilicet, ut Albertus signum dubium, & incertum Religionis Lutheranæ acceptaret pro certo: atqui non tenetur aliquis semper impedire errorem alterius, sed tantum tunc, quando error hic noxius foret: qualis tamen non erat error hic Alberti: igitur nullo ex capite Sacerdos hic Catholicus ob hanc suam fictionem culpari potest.

Ad 2. Q. Notandum est, non quemlibet errorem personæ vitare actionem, sed tantum illum, qui versatur circa substantiam actûs: Sic invalidum est matrimonium, quod Cajus contrahit cum Titia, putans esse Bertham; validum verò est, quod contrahit cum Tulia, quam putat v. g. esse divitem, cum non sit, siquidem hoc non apposuit per modum conditionis, sine qua non. Sic invalidum est juramentum, aut votum, si error contingat circa aliquid, quod ingreditur substantiam juramenti, aut voti, v. g. vovisti peregrinationem Lauretanam, putans esse 5. vel 6. dierum, cum sit v. g. 20. &c. & ratio est; quia tunc deest consensus. Contra verò validum est juramentum, vel votum,
K k

votum, si error contingat solum circa aliquid accidentarium, quamvis sine illo non voluisses votum, vel jurare; aliàs plerique contractus humani possent dissolvi, ut notant Less. Navar. Cajet. & alii. Hoc notato.

234 R. Error personæ in Confessione non vitiat Alberti Confessionem. Ratio est, quia error personæ non vitiat actum, nisi ingrediatur substantiam actus: atqui substantiam Confessionis ab Albertò depositæ, & absolutionis à Sacerdote impertitæ non ingreditur error circa personam Confessarii: ergo &c. maj. patet ex dictis, min. colligi potest ex circumstantiis casus; Supponimus enim Albertum fuisse tantum materialem hæreticum; & consequenter fuit animo ita constitutus, ut si cognovisset falsitatem suæ sectæ, & veritatem Religionis Catholicæ, voluisset suam relinquere, & Catholicam amplecti. 2. Jussit ad se vocari Præconem Lutheranum, ut huic confiteretur: ergo desiderium habebat consequendi salutem in Religione vera, licet per errorem suam veram esse putaverit, ubi prævalet intentio generalis quærendi, & consequendi salutem in vera Ecclesia, ac faciendi quod Christus instituit: Unde si scivisset per Confessionem Præconi Lutheranò factam, se non posse salutem consequi, hanc non deposuisset apud Lutheranum Præ-

conem, sed apud Catholicum Sacerdotem, cujus Religionem fuisset etiam amplexus, si hanc veram esse existimasset.

3. Denique eò fine voluit Confessionem suam deponere apud Præconem Lutheranum, ut à suis peccatis expiaretur per formulam absolutionis, adeoque finis præcipuus, quem intendit Albertus per suam Confessionem, erat emundatio à peccatis, & hæc erat actus substantia: hanc autem à peccatis emundationem longè melius invenit apud Catholicum Sacerdotem, quam apud hæreticum Præconem, qui à Laicis absolvendi potestate non differt: ergo totam substantiam, quam Albertus intendit in Præcone hæretico, invenit in Sacerdote Catholico, & per consequens, error, qui contigit, totus fuit solum circa qualitatem personæ, quæ actionem non vitiat, ut supra dictum est, nisi eadem, tanquam conditioni sine qua non, actionis valor alligetur.

Unde non obstat, quòd Albertus judicaverit, illum, cui confessus est, esse Præconem hæreticum, fortè eidem non Confessurus, si scivisset esse Sacerdotem Catholicum; nam substantia, quam Albertus intendit, erat solum homo habens potestatem absolvendi à peccatis, & emundatio ab illis; neque enim confiteri voluit Præconi Lutheranò, quia erat Præco
Lu-

Lutheranus, sed quia putavit, se ab hoc absolvi posse, neque idcirco noluit confiteri Sacerdoti Catholico, quia erat Sacerdos Catholicus, sed quia per errorem putavit non pollere potestate absolvendi à peccatis, ei utique confessurus, si agnovisset hanc potestatem ipsi uni competere, & non Lutherano, sic etiam Religionem Catholicam fuisset amplexus, si veram esse cognovisset, atque adeò, sicut manens in sua Secta tantum materialiter errabat, ita materialiter solum erravit volens absolvi à Lutherano, dum absolvitur à Catholico; ut adeò implicitè habuerit hanc intentionem: volo absolvi ab hoc homine, quia judico, illum habere potestatem, me à peccatis absolvendi: Unde licet aliquo modo sub hac implicita conditione consenserit in absolutionem, si absolvens est Præco Lutheranus, meritò tamen prævoluisse censenda est universalis intentio, quã voluit absolvi à præfente, quia putavit, eum habere legitimam potestatem, & sic error particularis correctus fuit per intentionem universalem, sicut in simili dicitur de matrimoniis hæreticorum.

Conf. si Cajus pœnitens ingressus Confessionale putet in eo sedere Titium, & huic intendat confiteri, non confessurus Paulo sibi noto, si sciret, hunc Titii confessionale occupasse, non tamen propterea invalidè absolvitur; quia conditioni personæ valorem Sacramen-

ti non alligavit, sed virtualiter hanc habuit intentionem: Nollem confiteri Paulo, quia ei notus sum, si tamen contingeret per errorem, ut ipsi confiterer, malo valere Sacramentum, & absolvi, quàm ut hac mea voluntate illud reddam invalidum, & non absolvar: ergo similis intentio meritò præsumi potest in Alberto, quæ virtualiter, & implicitè erat talis: volo absolvi à Præcone Lutherano, quem puto, me posse absolvere, & nolo absolvi à Sacerdote Catholico, à quo puto me non posse absolvi, si tamen contingeret, ut mihi offerretur Sacerdos Catholicus præ Lutherano, & hic haberet potestatem me absolvendi, malo potiùs ab hoc absolvi, quàm in absolutus privari Cælo, ad quod consequendum me præparo.

Ad 3. Q. R. Sacerdotem Catholicum Alberto rectè administrasse Sacramentum Pœnitentiæ, illique Sacrum Viaticum dedisse. Ratio est; quia Sacramentum ritè, rectèque administratur ritè disposito, & ubi adsunt omnia requisita tam ex parte Ministri, quàm ex parte suscipientis: atqui Albertus erat ritè dispositus, & nihil deerat ex parte ipsius, vel ex parte Ministri ad licitam, & validam absolutionem: ergo rectè fuit illi administratum hoc Sacramentum à Ministro, seu Sacerdote Catholico. maj. patet. min. prob. 1. ad omne Sacramentum administrandum, & suscipiendum requiritur in